

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška a soudců JUDr. Ivo Pospíšila (soudce zpravodaj) a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **Autometal, spol. s r.o.**, IČ 62969030, se sídlem Zalužany 99, zastoupena Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem Na Flusárně 168, 261 01 Příbram, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2016, č. j. 23611-3/2016-900000-304.1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 2018, č. j. 3 Af 60/2016 – 36,

takto:

I. Kasační stížnost žalobkyně **se zamítá.**

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Celní úřad pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) dodatečným platebním výměrem ze dne 9. 10. 2015, č. j. 96706-12/2015-510000-11, doměřil žalobkyni clo ve výši 3 030 Kč a uložil jí povinnost uhradit penále ve výši 606 Kč. Žalobkyně totiž zařadila zboží (*Sběrné potrubí z litiny využívané v automobilovém průmyslu, 355 ks*) do režimu volný oběh, přitom celní úřad určil, že dané zboží patří do podpoložky 8708 92 99 TARIC kód 00

(*Části, součásti a příslušenství motorových vozidel čísel 8701 až 8705, - Ostatní části, součásti a příslušenství, - - Tlumiče výfuků a výfuková potrubí; jejich části a součásti, - - - Ostatní, - - - - Části a součásti, - - - - - Ostatní*), nikoliv do podpoložky 7325 10 00 TARIC kód: 00 – (*Ostatní výrobky odlité ze železa nebo oceli: - Z nekujné (netvárné) litiny*), kterou deklarovala žalobkyně. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně neúspěšně odvoláním k žalovanému, proti odvolacímu rozhodnutí pak žalobou u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“).

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[2] Proti rozsudku městského soudu označenému v záhlaví podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost. V ní namítala, že městský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda zboží, které dováží, patří mezi části, součásti a příslušenství motorových vozidel, nebo mezi ostatní výrobky odlité ze železa nebo oceli. Z hlediska složení se jedná o výrobky z nerezové oceli, jak potvrdila i Celně technická laboratoř. Z hlediska účelu jde o rozvětvené potrubí velmi specifického tvaru se čtyřmi vstupními větvemi a jednou výstupní, kterým jsou přiváděny výfukové plyny k filtru katalyzátoru, z něhož v kombinaci s dalšími součástkami stěžovatelka teprve vyrábí finální produkt – výfukové potrubí pro automobily, a to montážním procesem, jehož součástí je mj. svařování kovových součástí k sobě navzájem. Před tímto zpracováním nemá zboží jasně daný účel použití a rozhodně by nemohlo být použito jako konečný výrobek do motorového vozidla, neboť jsou nutné ještě další komponenty, z nichž některé stěžovatelka sama vyvinula a vyrábí je. Pokud může zboží náležet do více různých podpoložek celního sazebníku, je nutno zohlednit jeho funkci, která je převažující či prvotní, což městský soud neučinil (stěžovatelka odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 Afs 27/2012 – 37). Městský soud dále porušil práva stěžovatelky, když odmítl nechat zpracovat znalecký posudek, který by odpověděl na otázku, zda lze dovezené zboží považovat za konečný výrobek, nebo zda je nutná jeho další úprava, která ovlivňuje jeho funkčnost (stěžovatelka odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 59/2003).

[3] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti upozornil, že stěžovatelka pouze opakuje argumenty ze své žaloby. Staví věc tak, že dováží kovové výrobky, jež nemají žádnou specifickou funkci, a teprve zpracováním se z nich stávají součásti automobilu. Žalovaný zastává názor, že dané výrobky mají již v okamžiku dovozu jasně daný a úzce vymezený účel použití, kterému jsou na první pohled zcela uzpůsobeny svým tvarem, rozměry, použitým materiálem i způsobem opracování. Z podkladů získaných od stěžovatelky dokonce vyplývá, že se jedná o součásti výfukového potrubí specificky určené pro konkrétní typy osobních automobilů. Nelze je využít k ničemu jinému a nelze je, bez vynaložení nepřiměřených nákladů, ani přepracovat na výrobky jiné, určené k plnění jiných funkcí. Přibrání znalce by bylo nadbytečné, neboť znalec může zodpovídat pouze otázky skutkové, přičemž skutkový stav dostatečně jasně vyplývá z podkladů poskytnutých stěžovatelkou, sporné je pouze jeho právní posouzení.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[5] Nejvyšší správní soud předesílá, že jádro kasačních námitek směřuje do skutkových závěrů městského soudu, na jejichž základě posoudil správnost zařazení dovážených výrobků pod příslušnou podpoložku kombinované nomenklatury. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že je to především městský soud, který je oproti kasačnímu Nejvyššímu správnímu soudu soudem nalézacím a je povolán zhodnotit napadené správní rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Intervence ze strany kasačního soudu je v tomto ohledu výjimečná a omezuje se na vady řízení a dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. např. rozsudek ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 As 256/2016 – 79, bod 21). Žádné takové vady Nejvyšší správní soud nezjistil.

[6] Stěžovatelka nepředkládá žádné nové argumenty, s nimiž by se nevypořádal již městský soud. Ten ve svém rozsudku přehledně shrnul relevantní evropskou právní úpravu (zejména nařízení Rady č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku) a judikaturu (viz body 36 – 40, 45 – 47 napadeného rozsudku), přičemž provedená interpretace, mj. i za pomoci vzájemné kombinace vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře a vysvětlivek k harmonizovanému systému, je zcela v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Afs 85/2012 – 40). Městský soud vyšel z toho, že účel použití výrobku je společně s jeho objektivními charakteristikami a vlastnostmi kritériem pro jeho sazební zařazení. Ztotožnil se s žalovaným v tom, že ze shromážděných podkladů jasně vyplývá, že zboží, které stěžovatelka dováží, nelze použít k ničemu jinému než ke smontování s ostatními díly a následnému namontování do konkrétních typů osobních automobilů. Jde o části většího celku, pro jehož funkci jsou nepostradatelné, a tyto části jsou jednoznačně rozpoznatelné jako vhodné pro použití výhradně nebo hlavně pro motorová vozidla. Zpracování, které stěžovatelka provádí, nemá podstatný vliv na takto vymezený charakter zboží, neboť je-li výrobek předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu, pak se části budoucího výrobku zařazují stejně jako kompletní výrobek, k jehož výrobě slouží.

[7] Stěžovatelka tuto myšlenkovou konstrukci nijak nevyvrací. Netvrdí například, že by rozhodujícím kritériem pro zařazení výrobku mělo být ve skutečnosti jeho materiálové složení bez ohledu na jeho účel. Pokud snad stěžovatelka naznačuje, že by účel zboží měl být určen bez přihlédnutí k tomu, k výrobě jakého finálního produktu toto zboží slouží, pak takováto úvaha nemá naprosto žádnou právní oporu – stěžovatelka nepoukazuje na žádný konkrétní právní předpis či soudní rozhodnutí, které by svědčilo ve prospěch takového náhledu nebo v jehož výkladu by se městský soud podle ní mýlil. Takovým rozhodnutím není ani stěžovatelkou odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 Afs 27/2012 – 37, č. 2772/2013 Sb. NSS. Zde se totiž spor týkal zařazení kompletního výrobku, který plnil dvě různé funkce (kapesní počítač vybavený GPS navigací), přičemž zdejší soud dospěl k závěru, že při jeho zařazení je třeba zohlednit zejména funkci, jež je převažující či prvotní. Stěžovatelka ovšem netvrdí, že by finální výrobek, který ze zboží, jež stěžovatelka dováží, má vzniknout, měl snad plnit více funkcí, z nichž by bylo třeba zvolit tu, která je prvotní či převažující. Zůstává tak neotřesen náhled městského soudu, že části sloužící k montáži celku je třeba zařadit jako finální výrobek,

jestliže jsou jednoznačně rozpoznatelné jako vhodné pro použití výhradně nebo hlavně pro tento finální výrobek.

[8] Ani z hlediska skutkového stěžovatelka ničeho podstatného nenamítá, zejména neuvádí, jaký jiný účel by mohlo plnit jí dodávané zboží nazvané *„sběrné potrubí z litiny využívané v automobilovém průmyslu“*. Stěžovatelka neuvádí, že by snad toto zboží bylo možno použít k montáži jiného typu potrubí než výfukového potrubí osobních automobilů nebo že by dokonce bylo schopné samostatného použití k nějakému konkrétnímu účelu (stěžovatelka dokonce výslovně potvrzuje, že bez zapracování do finálního výrobku nemá zboží žádný jasně daný účel použití). Z tohoto pohledu by pak skutečně bylo zbytečné provádět znalecký posudek, neboť zde nevzniká žádná relevantní pochybnost o skutkovém stavu, který je rozhodný pro aplikaci příslušných právních norem. Závěr městského soudu o neprovedení tohoto důkazu je tedy správný a řádně odůvodněný a o tzv. opomenutý důkaz se nejedná.

[9] Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost proti napadenému rozsudku městského soudu vyhodnotil jako nedůvodnou a zamítl ji v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s.

IV. Náklady řízení

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Žalovaný měl ve věci úspěch, podle obsahu spisu mu však žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu